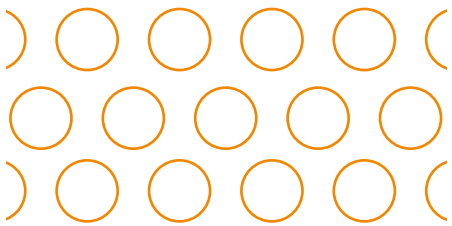

‘Helaas hadden ze geen roze.’

“Een bijdehante tante. Vol levenslust. We merkten eigenlijk nooit iets aan Cris. Niet dat ze moeite had met verstaan, of dat ze misschien achterliep in haar spraakontwikkeling. Integendeel; ze deed het juist erg goed voor haar leeftijd.” Dennis van der Meer en Femke van Haastert uit Roelofarendsveen hadden een paar jaar geleden niet verwacht dat hun dochter Cris (6) nu twee hoortoestellen zou dragen.

Fotografie: Peete van Spankeren

Dennis, vader van Cris, zus Sam (8) en broertje Cas (4), vertelt hoe een onschuldige oorontsteking uiteindelijk tot gehoorverlies leidde: “Cris zal een jaar oud geweest zijn toen ze een flinke oorontsteking kreeg. Dat komt vaker voor bij die kleintjes, maar dit was wel heel heftig. En daarna volgden er nog een paar ontstekingen. De huisarts schreef steeds oordruppels voor, maar die hielpen niet echt. We bleven terugkomen. Toen ze drie jaar oud was werden we naar het ziekenhuis doorverwezen. Daar bleek dat het goed mis was.” De trommelvliezen van Cris waren zo beschadigd dat ze 30% gehoorverlies aan beide oren had. “Ja, dat was wel een vervelend bericht. Ik vroeg me toen direct af of het anders was geweest als we eerder waren doorverwezen.”

Spraak- en taalontwikkeling

Een operatie aan haar trommelvliezen mislukte en het plaatsen van buisjes bleek niet de oplossing. Een tegenvaller. “Toen duidelijk werd wat er aan de hand was maakten we ons natuurlijk wel even zorgen over de ontwikkeling van haar spraak en taal: had ze veel gemist in die eerste belangrijke levensjaren?

Logopedisch onderzoek toonde aan dat we ons daar niet druk over hoefden te maken: Cris scoorde bovengemiddeld.”

Juiste keuze

In het najaar van 2011 werd duidelijk dat Cris hoortoestellen zou gaan dragen. “De kno-arts in het ziekenhuis had, zo zei hij, goede ervaringen met een aantal HoorProfs audiciens. Hij verwees ons door naar een HoorProfs vakaudicien hier in de buurt. Dat bleek een juiste keuze. De audicien snapte echt goed hoe hij met zo’n kleintje om moest gaan. Hij nam flink de tijd voor ons. Voor Cris was het één groot feest: ze vond het allemaal reuze interessant.”

‘Ze vond het allemaal reuze interessant’

Dokter Rob

Cris kreeg in december haar hoortoestellen. “Ze zat er totaal niet mee, ze vond het juist erg grappig dat ze alles ineens veel beter kon verstaan. In de periode die volgde wer-

den de toestellen steeds verder afgesteld. Ook dat vond ze helemaal niet vervelend. Sterker nog: ze vroeg steeds wanneer we weer eens langs gingen bij ‘dokter Rob’ – zoals ze de audicien noemde.”

Roze

Of Cris de rest van haar leven hoortoestellen zal dragen is nog niet duidelijk. “Ergens is het goed dat dit allemaal gebeurt nu ze nog klein is. Er is een kans dat ze later, als ze een jaar of 14 is, opnieuw geopereerd kan worden aan haar trommelvliezen.” Hoe tevreden het gezin ook was over de audicien, audicien Rob had wel één teleurstellende mededeling. “Cris wilde het liefst roze hoortoestellen hebben, maar die bleken niet leverbaar. Het werden zilveren exemplaren. We hebben er toen maar een mooie knalroze beschermhoes bijgedaan.”